

A dark, atmospheric scene of a desk with a lamp and an open book. The desk is dark wood, and the lamp is a classic desk lamp with a brass base and a dark shade. The book is open, and a pen lies next to it. The background is dark and out of focus, suggesting a library or study.

THE SILENCE BEFORE THE BANG

Action without noise.

Ferdinando



WALL STREET: ТИША ПЕРЕД ВИБУХОМ

GILLETTE FROM WALL STREET · 08

Кожен початок породжує ентузіазм. Невідоме не рухається до нас; це ми рухаємося до нього. Це прекрасне відчуття.

Адреналін, дофамін і вся їхня родина штовхають нас уперед із невимушеною переконаністю. Залишаються маленькі, інтимні моменти, і всі вони народжені з тієї самої мети. Вони не йдуть за трендом, шаблоном чи форматом. Вони їх створюють.

Потім приходить очікування результатів. Це природний наслідок дії. Жертви, зусилля і вкладений час, здається, завжди просять чогось натомість. Іноді результат заявляє про себе шумом: це простір, де речі дали видимий ефект. Іншим разом він приходить через тишу: це простір, де речі однаково дали ефект, але так, що ми цього не помітили. Вони можуть здаватися однаковими, але це не так.

Шум породжує голоси, критику, слова, соціальні сигнали, заяви і маніфестації. Тиша породжує ті самі рухи, тільки далеко від наших очей. Проте спільним ґрунтом цих двох світів часто є лише одне: гроші. Вони постають у багатьох формах. Інтерв'ю. Реклама. Конференція. Але найконкретнішим, найменш символічним і найпоширенішим залишається банківський переказ. Здатний породжувати і добробут, і тривогу, хоча майже завжди з тимчасовим ефектом.

І ось я, спекотного й вологого серпневого вечора, уже вирішивши лягти спати. Що я зробив натомість? Схопився,

підійшов до письмового столу, відкрив комп'ютер і почав писати цей роздум. Але навіщо? У мене немає ні проєктів, ні очікувань, ні амбіцій. Я живу з того, що вже моє, і цього досить. Я не чекаю, що моє життя зміниться, і щодня дякую Богові за те, що світло на сцені мого власного існування не гасне.

То що ж сталося? Я щойно переглянув дані про відвідуваність свого сайту. Є певна насолода в тому, щоб бачити, скільки людей зайшло, з яких країн вони прийшли і які сторінки переглянули. І все це знаючи, що я не шукав покупки, бо вирішив не продавати літературу, не монетизувати її. Цю роботу вже робили діти Безоса. Вона ніколи не була моєю.

Останніми днями мережа показала спад на 80%. Загальний обвал. Жодних розмов. Жодних листів. Жодних зовнішніх знаків. Залишилася тільки тиша. Тиша, яка говорила і віщувала детонацію. Цього мене навчили землетруси. А природа рідко помиляється. Але я не хвилювався. Я був просто сповнений усмішок і роздумів, знаючи, що ось-ось зі мною станеться. Це була тиша перед вибухом.

Для багатьох це був шум без дії. Для мене це була дія без шуму. А потім, на світанку, хтось постукав у двері. Це був не кур'єр. Це був лист. Запечатаний червоним сургучем. Відправник був простий: ДИНАМІТ. Але я повернув його відправникові. Я сподівався лише на вибух. На стільки я не претендував.

Ferdinando